

[Hartel.]

Ole Bjørn Kraft fremsatte vedrørende de frivillige Korps og den Indsats, som det maatte antages, at disse kunde have ydet i den nuværende Situation. Det kan ikke undre, at ogsaa jeg beklager, at denne Bistand ikke kan ydes under de nuværende Forhold. Det ærede Medlem og andre her i Tinget vil erindre fra den Tid, da denne Sag var fremme, at jeg stillede mig paa det Standpunkt, at vi ikke burde ophæve disse Korps, som var baaret af Offervilje og Tjenersind.

Vor Stilling i bred Almindelighed til disse Love og Bemyndigelser, som Regeringen nu i Hast ønsker gennemført, kan i Korthed siges at være den, at vi er rede til at bistaa ved Udarbejdelsen og Gennemførelsen af enhver Foranstaltning, der maa anses for nødvendiggjort af den ogsaa for Danmark meget alvorlige storpolitiske Situation, men vi maa kræve, at den Tvangssituation, hvori vi befinder os, ikke paa nogen Maade udnyttes, saaledes at det direkte eller indirekte fører til Favorisering af en Befolkningsgruppe paa andres Bekostning. Det er ikke vanskeligt at bringe dette Princip i Overensstemmelse med de her foreliggende Lovforslag, og herudfra er det heller ikke vanskeligt for mig at give Tilslutning til Lovforslagene. Jeg har nøje gennemlæst dem med den meget beskedne Indsigt, jeg har i disse Sager, og intet fundet at bemærke, og hvad der for mig spiller større Rolle, er dette, at jeg har forhørt mig hos Folk med virkelig sagkyndig Indsigt paa disse Omraader, og deres Dom gaar ud paa, at Lovforslagene er gode og formaalstjenlige.

I Henhold til den Lov, vi vedtog den 29. April 1938, var den højtærede Indenrigsminister bemyndiget til at paalægge den københavnske Magistrat og Kommunalbestyrelserne Landet over en Pligt til at lade udarbejde Planer til Civilbefolkningens Beskyttelse ved eventuelle Luftangreb; saadanne Planer skulde udarbejdes efter Forhandling med Politiet og de militære Myndigheder. Det forbyrder ogsaa mig, at saadanne Planer nu i flere Tilfælde ikke synes at være kommet til Udarbejdelse. Der er da kun to Muligheder: den højtærede Minister skulde have forsømt at give Kommunalbestyrelsen et saadant Paalæg, og

det anser jeg for ganske udelukket, og tilbage er der da kun den Mulighed, at Kommunalbestyrelsen har siddet et Paabud overhørig. Dette maa i høj Grad beklages i Betragtning af den Situation, vi er kommet ind i, og de Følger, det kan have, at man saaledes sidder givne Henstillinger paa dette betydningsfulde Omraade overhørig. Det skyldes vel nok, at alt for mange Mennesker ikke er tilbøjelige til at indse Alvoren i det, det her drejer sig om, og heller ikke var det paa det Tidspunkt, da vi havde Sagen til Behandling, i April 1938.

Det viser sig, at vi, der da med fuld Alvor saa paa de Foranstaltninger, her er Tale om, havde det helt rigtige Synspunkt. Var hele Situationen ikke saa alvorlig, som den faktisk er, saa fortjente de uefterrettelige Kommunalbestyrelser faktisk at faa deres Navne publiceret, men det maa man vel se bort fra i Betragtning af hele Stillingen, som den ligger. Naar Rigsdagen giver en Lov, tilmed en Lov, som praktisk talt er enstemmig vedtaget, maa man jo gaa ud fra, at det sker, fordi Situationen opfordrer til det, og det kan da ikke overlades til Kommunalbestyrelserne at fortolke saadanne Love ad libitum. Dette ønsker jeg at sige som en Kritik, ikke af det Lovforslag, der her foreligger, men af den Maade, hvorpaa mange Kommuner har taget det. At Situationen er alvorlig, og at disse Ting maa behandles med Alvor, det ønsker vi ogsaa at vise, og vi ønsker derfor at give vor fulde Tilslutning til disse Lovforslags Gennemførelse.

Martin Nielsen: Mit Parti er villigt til at medvirke til disse to Lovforslags hurtige Gennemførelse. Men vi kan ikke undlade at beklage, at vi her bogstavelig først i den tolvte Time er i Stand til at træffe virkelig praktiske Forholdsregler. Det havde, synes vi, med hele den europæiske Situations Udvikling som Baggrund været rimeligt for de ansvarlige paa et tidligere Tidspunkt at træffe de Foranstaltninger, som vi alle nu er enige om bør og skal gennemføres. Vi ønsker endvidere at gøre rette vedkommende opmærksom paa, at ved Gennemførelsen og Praktiseringen af disse Love maa og skal der i Storbyerne og særlig da i København først og fremmest